

[J. Oskar Andersen.]

Krav, der stilles til det i kunstnerisk Henseende, hvis vi har en Kunstnerstab, som ikke er i Stand til det elementære at frembringe Vers og Prosa paa en passende Maade.

Altsaa, dette med Repertoiret har stadig væk og navnlig fra mit Partis Side været fremhævet som det, der er Aarsag til, at vi overhovedet fra Statens Side ofrer disse Penge paa Teatret. Jeg søgte forgæves den Gang at sikre, at disse Penge blev anvendt i det Øjemed, som de saaledes er bestemt til, ved at kræve, at et bestemt Antal Aftener blev stillet til Raadighed for det klassiske og det danske Repertoire, men det var jo ganske umuligt at faa noget saadant gennemført. Teatrets Ledelse har gjort ganske, som de vilde. Saaledes opføres f. Eks. en enkelt Gang et Stykke af Oehlen-schläger, og saa lægges det til Side, fordi der, siger man, ikke kommer nok, medens derimod et Stykke af en moderne Forfatter, som heller ikke trækker, holdes paa Repertoiret baade den ene og den anden Uge, og det gør ikke Spor af Indtryk paa Teaterledelsen, om der kun kommer ganske faa. Forleden Dag, da jeg var i Stærekassen, sad der 22 Rigsdagsmænd og ca. 30 andre i Parkettet og nogle oppe paa første Etage, og dog blev de ved endnu en Uge med det Stykke.

Jeg mener altsaa, at Repertoiret er det Grundlag, hvorpaa Tilskuddet fra Staten hviler, og jeg er ganske overbevist om, at hvis det kongelige Teater i de sidste Aar havde lagt Vægt paa at skabe et godt Repertoire, saaledes at man, naar man kom der, kunde sige, at man virkelig lærte noget, ogsaa hvad angaar det danske Sprog — thi det danske Sprog er jo ganske anderledes behandlet i den ældre Litteratur end i den moderne —, vilde Stemningen her i Folketinget være helt anderledes, hvis der var Underskud, end naar det er saaledes, som Tilfældet Gang paa Gang har været, at Rigsdagsmænd, efter at de har set et Stykke, siger: Skal dette være Kultur?

Paa den anden Side er det ganske givet, at det var en Forudsætning i Loven, at de tre Kunstarter skulde dyrkes, naturligvis i et vist Forhold, med samme Kraft. Jeg maa sige, at saaledes som det kongelige Teater navnlig i den sidste Sæson har stillet sig overfor Operaen, har man paa en Maade arbejdet henimod, at den skulde dø, at den skulde gaa ud, og nu har vi set det samme med Balletten. Der er gaaet lange, lange Tider, uden at vi har set en Ballet. Man ser en Gang imellem, at den nuværende Balletmester komponerer nogle Danse til

et eller andet Stykke, men ellers sker der ikke noget. Der stod forleden i Bladene, at den tyske Gesandt havde haft Besøg af sin Niece. Hun vilde saa inderlig gerne se den danske Ballet, fordi den er saa bekendt i Udlandet, men naturligvis, i de Uger, hun opholdt sig her, gik der ikke en eneste Ballet, og hun maatte rejse uden at faa dette Ønske opfyldt. Jeg mener, at en saadan Maade at tilrettelægge Repertoiret paa fremmer ikke Velvillien hos Bevillingsmyndighederne, og det er ganske klart, at hvis ikke der sker Ændringer der, vil det gaa galt.

Nu bliver det altsaa forhaabentlig saadan, at Teatret faar et Prøveaar, og som jeg sagde før, vil jeg haabe, at det Udvalg, der paa Finansudvalgets Vegne skal følge Teatret i dette Aar, maa faa Udbytte af sin Samvirken med Teatrets Ledelse. Jeg glæder mig ganske særligt over, at det er Forudsætningen, at der nedsættes en Teaterkommission, saa at vi kan faa lagt en forstandig Plan for den kongelige Scene i Fremtiden.

Det er jo ganske givet, at der maa ske Nedskæringer, naar de 3 Kunstarter nu skal samles paa den ene Scene, men jeg maa sige, at de Planer, der har været fremme fra visse bestemte Sider om, at det skulde ske paa en saadan Maade, at det ensidigt gik ud over Opera og Ballet, kan jeg ikke godkende, og naar man stiller det saaledes op, som man for nyliig har set en anset Skuespiller ved det kongelige Teater stille det op, at man antagelig, hvis Operaen blev skaarret væk og Balletten betydelig indskrænket, kunde vente at føre en dramatisk Scene igennem saaledes, at der kun blev et minimalt Underskud og altsaa kun et ganske ringe Tilskud nødvendigt, saa maa jeg dertil sige, at hvis Teatret drives væsentligt som et dramatisk Teater, saa burde det kunne give et meget klækkeligt Overskud, som kunde komme Musiklivet til gode. Det er ganske klart, at Teatret med de Lokaler, det har, med de Materialer, det har til Disposition, med det Monopol, det har paa Repertoiret, lige saa vel som et Privat-teater maa kunne give et meget stort Overskud, hvis Teatret udelukkende er anlagt paa een Kunststart, nemlig Dramaet. Men det Gode, som jeg vil takke Ministeren for, er, at han ønsker at føre Teatret videre med alle 3 Kunstarter, dog saaledes at den omtalte Kommission naturligvis maa overveje, hvorledes det kan lade sig gøre at fortsætte Samarbejdet, og saaledes at Tilskuddet fra Statens Side lægges fast eller i alt Fald saa fast som rimeligt, og at det finder en forstandig Anvendelse.